

Til lovforslag nr. L 182

Folketinget 2012-13

Skriftlig fremsættelse (13. marts 2013)

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd (Bedre samarbejdsmuligheder, lempelse af udvalgsstrukturen, nye regler om fælles menighedsråd, forenkling af arbejds gange m.v.)

(Lovforslag nr. L 182)

Lov om menighedsråd (menighedsrådsloven) gennemgik senest i 1994 en omfattende revision i forbindelse med vedtagelsen af en ny menighedsrådslov. Ministeriet for Ligestilling og Kirke har sammen med Landsforeningen af Menighedsråd derfor fundet det relevant, at der nu foretages en gennemgang af loven, hvilket afspejles i lovforslaget.

Hovedformålet med lovforslaget er således at forenkle og tydeliggøre bestemmelserne i menighedsrådsloven for derved at sikre, at rammerne for menighedsrådenes arbejde er enkle og dermed gør det lettere for menighedsrådene at varetage det daglige arbejde i rådet.

Inden for de seneste år er det blevet mere og mere udbredt, at menighedsråd ønsker at samarbejde om en række forskellige forhold. Sådanne samarbejdsaftaler forudsætter ofte, at der skal udarbejdes en særlig formaliseret vedtægt. Nogle menighedsråd oplever dette som udtryk for overflødigt bureaukrati.

Med lovforslaget lægges der op til en udvidelse af de tilfælde, hvor menighedsråd kan samarbejde uden, at dette forudsætter en vedtægt. Dette gælder herefter samarbejde om enkeltstående opgaver som eksempelvis afholdelse af en koncert m.v. og samarbejder om oprettelse af et fælles abonnement for flere menighedsråd m.v. Endvidere er det formålet med lovforslaget, at det ikke længere er nødvendigt at søge dispensation hos Ministeriet for Ligestilling og Kirke, såfremt to eller flere menighedsråd ønsker at nedsætte et fælles udvalg i forbindelse med samarbejdet, herunder udvalg som tillægges kompetence i forhold til personalet på vegne af menighedsrådene.

Samtidig lempes der med lovforslaget på udvalgsstrukturen, sådan at menighedsråd med fem valgte medlemmer –

dvs. menighedsråd i sogne med færre end 1.000 folkekirke-medlemmer - kan beslutte, at der ikke skal nedsættes et stående kirke- og kirkegårdsudvalg. Udvalgets opgaver varetages i givet fald af menighedsrådet.

Det er videre formålet med lovforslaget, at oprettelse af fælles menighedsråd ikke længere skal være geografisk afgrænset til pastoratet, men at det skal være muligt for menighedsråd at oprette fælles menighedsråd på tværs af pastorater uden forudgående dispensation. Det er dog en forudsætning, at der er tale om menighedsråd i samme provsti.

Lovforslaget præciserer endvidere, at der i de tilfælde, hvor der er oprettet fælles menighedsråd, alene skal vælges én repræsentant for de ansatte og konstituerede kirkefunktionærer for samtlige menighedsråds kredse.

Da der ikke længere er forskel i længden på funktionsperioden for henholdsvis formand, næstformand samt enkeltmandsposterne, lægges der med lovforslaget op til en sammenskrivning af bestemmelserne herom. Der foretages ikke med lovforslaget ændring i, til hvilke enkeltmandsposter menighedsråd skal foretage valg.

Endelig foretages der med lovforslaget en række ændringer, som betyder, at menighedsrådet kan vælge at orientere om, hvem der er valgt til menighedsrådet, og om tid og sted for menighedsrådets møder m.v. på sognets hjemmeside. Menighedsrådet får også mulighed for at beslutte, at sagsmateriale alene skal sendes elektronisk til rådets medlemmer. Disse forslag medfører en forenkling af arbejds gangen i menighedsrådet samtidig med, at det fastholdes, at interesserede borgere i sognet kan gøre sig bekendt med menighedsrådets arbejde.

Endelig er det formålet med lovforslaget at foretage sproglige korrektioner for derved at give loven et mere nutidigt sprog.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg indstille dette til velvillig behandling i det høje Ting.